

РЕШЕНИЕ

№ 5365

гр. София, 11.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 15 състав,
в публично заседание на 14.07.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Росица Цветкова

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **10403** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 44 от Регламент на Европейския парламент и на Съвета (ЕС) № 952/2013 за създаване на Митническият кодекс на Съюза (Регламент 952/2013), във връзка с чл. 220 от Закона за митниците (ЗМ) и чл.145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).
Образувано е по жалба на Н. Н. В. от [населено място], [жк], [жилищен адрес]08 чрез процесуален представител адв. Ч., срещу решение № РЗМ-5800-1478/32-353710/18.10.2022г. издадено от Директора на ТД Митници – С.. Жалбоподателят твърди, че оспореният акт е нищожен, а в условията на евентуалност – незаконосъобразен, поради неспазване на предписаната от закона форма, нарушение на процесуалния закон и на материалния закон. Конкретните оплаквания са следните: Съгласно чл. 59, ал.1, т. 3 от АПК индивидуалният административен акт следвало да съдържа индивидуализация на субекта, спрямо които се издава. Идентификацията на субекти - български граждани се извършвала по тяхното име и издаден единен граждански номер съгласно чл.8 и чл.11 от ЗГР, а решението не съдържало тези реквизити и Н. Н. В. с EORI BGB860424660000ZZZ3 не съществувал в правния мир съгласно

приложимото национално законодателство; актът не бил издаден в предвидените от закона срокове – в уведомлението за започване на административното производство бил указан срок за произнасяне, който не бил спазен, което означавало, че вече е бил постановен мълчалив отказ. Били нарушени основни принципи на административния процес – чл. 6 и чл. 8 от АПК и процесуалните му права, уредени в чл.37, ал.1, изр.1, пред.2, чл.17, ал.2 от ДОПК и чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от АПК, вр. § 2 от ДОПК защото не му била предоставена административната преписка за запознаване с възможност за изразяване на становище. Органът нарушил и други основни принципи - тези заложи чл.3 и чл.5 от ДОПК. В нарушение на процедурата по чл.22, §6 от Регламент 952/2013 на ЕС не му били съобщени мотивите, на които ще се основава решението и не му е предоставена отново възможност за становище и право на искане за събиране на относими доказателства по административната преписка от значение за данъчното облагане. На следващо място се излагат подробни съображения, че не са били налице основания за отхвърляне на декларираната митническа стойност. Било недопустимо да се примат за валидни и верни волеизявления на трета страна неподчинени на конкретни и признати от националното законодателство първични или вторични счетоводни документи, като в тази връзка обосновава, че за да се прецени цената на доставката на стока съгласно ЗДДС, следвало кумулативно да са изпълнени изискванията на чл. 10 от ЗКПО и ЗДДФЛ относно наличие на първичен счетоводен документ по смисъла на ЗСч. относно цена на придобиване. В конкретният случай това бил Договор за покупко-продажба на МПС сключен на 10.03.2021г. и отразената в него цена от 1500 CHF. Оспорва се достоверността на събраната по линия на административното сътрудничество информация. По тези съображения се иска отмяна на оспореното решение и присъждане на разноските по делото.

Ответникът - директор на Териториална дирекция Митница С. към Агенция „Митници“, оспорва жалбата чрез юрисконсулт А., който излага становище за неоснователност на жалбата, като моли същата да бъде оставена без уважение и спорното решение да бъде потвърдено като правилно и законосъобразно. Претендира се присъждане на юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на адвокатското възнаграждение.

След преценка на събраните по делото доказателства, съдът приема от фактическа страна следното:

Жалбоподателят е подал на 22.03.2021 г. в МБ С. И. електронна митническа декларация /e-МД/ с MRN 21BG005808054771RO от 22.03.2021 г. за митнически режим „допускане за свободно обращение“ на стока с описание - употребяван пътнически автомобил - катастрофирал; марка BMW, модел M2, тип бензин, дата на първа регистрация - 22/02/2018, цвят - сив, работен обем 2979, мощност 272 KW/D., бр. места: 4, двигател: не е открит, и шаси № WBS1J51080VD19951. Декларирано е, както следва: в елемент от данни (ЕД) 5/14 „код на държавата на изпращане“ - Швейцария, ЕД 4/11 „обща фактурна стойност“ - 1 500, ЕД 4/10 „валута“ CHF, при курс за митнически цели 1,80995, ЕД 4/14 „цена на стоката“ 1 500, ЕД 6/14 „код на стоката по Комбинираната номенклатура“ 8703 2390, ЕД 8/6 „статистическа стойност“ 2 814,93лв. и митническа стойност 2 814,93лв., заплатени задължения: мито 281.49лв., ДДС 699.28лв. При митническото оформяне са представени договор за покупка на автомобила, предмет на внос, датиран към 10.03.2021 г., който удостоверява цена от 1500 CHF, регистрационен талон, декларация за извършени транспортни разходи, декларация за външен транзит на Общността T1 - 21CN00000264520620 от 11.03.2021 г. и проформа фактура № [ЕГН]/16.03.2021 г., която няма пряко отношение към цената на придобиване, а касае ремонтни дейности по автомобила на стойност близо 70 000 лв.

След извършен анализ във връзка с идентифициран риск на декларирани занижени стойности на допуснати за свободно обращение автомобили, изпратени от Конфедерация Швейцария, с писмо № 32-42493/08.02.2022 г. на директора на ТД Митница С., описаната декларация, заедно със всички придружаващи я документи е изпратена за проверка по линия на международното сътрудничество до митническите власти на Конфедерация Швейцария за извършване на действия по компетентност и събиране на допълнителни доказателства в частност за изясняване състоянието на описания автомобил, продажната му стойност, както и истинността на документите, представените пред митническите органи при деклариране на автомобила за свободно обращение. Искането е направено въз основа на Споразумението за сътрудничество

между ЕО и нейните държави-членки, от една страна и Конфедерация Швейцария, от друга страна, за борба с измамите и друга незаконна дейност, засягаща техните финансови интереси.

В отговор на направеното запитване митническите органи на Конфедерация Швейцария са изпратили писмо с изх. № 32-180770/03.06.2022 г., с което информират за резултата от извършената проверка и са приложили копия от събрани документи. Според събраната в рамките на митническото сътрудничество информация, автомобилът марка BMW M2 - шаси № WBS1J51080VD19951 е продаден на Н. Н. В., [жк], [жилищен адрес] [населено място], България за 10 200 CHF. Посочено е изрично, че автомобилът е с щети след пътен инцидент. Към писмото са представени износната декларация, банков документ, удостоверяващ авансово плащане в размер на 700 Е. от 04.03.2021 г. с данни за наредителя – Н. Н. В. и фактура за продажбата от 11.03.2021г., удостоверяваща цена от 10 200 CHF.

При тези установявания митническите органи са приели, че са налице основания за действителното платената цена за автомобила да се счита не декларираната в размер на 1500 CHF, а цена в размер на 10 200 CHF. С писмо рег. № 32-192766/13.06.2022 г. на Началника на МБ С. – И. до В. е изпратено уведомление съгласно чл. 22, пар. 6 от Регламент № 952/2013г., че предстои издаването на решение, с което ще се определи нова митническа стойност на стоката и нов размер на публичните държавни вземания /мито и ДДС/ по МД, като е предоставен 30-дневен срок за становище. В писмото е представена всичката събрана информация, в частност е посочено, че са събрани доказателства за действително платена цена в размер на 10 200 франка, а не както е декларирано 1500 франка. В указания срок жалбоподателят е изразил несъгласие с мотивите на съобщението, но не е представил нови доказателства в подкрепа на верността на декларираната цена на стоката.

На 18.10.2022г. директорът на ТД Митница С. издал процесното Решение №

РЗМ-5800-1478/32-353710/18.10.2022г., с което е определил нова митническа стойност на стоката, допусната до свободно обращение с митническа декларация MRN 21BG005808054771RO от 22.03.2021 г., в размер на 18 561.49 лв., извършил е корекция на данните по клетки и е определил нови задължения за митни сборове както следва: мито в размер на 1856.15лв., вместо 281.49лв. и ДДС в размер на 4163.53лв. вместо 699.28лв. и е задължил вносителя да плати разликата в главницата, ведно с лихва за забава от 22.03.2021г. до датата на уведомяване с решението. Указал е, че ако задължението не бъде платено в десет дневен срок от уведомяването, се дължи лихва от изтичане на срока за доброволно изпълнение до окончателното плащане.

Решението е съобщено на жалбоподателя на 28.10.2022г., а жалбата срещу решението е подадена на 11.11.2022г., т.е. в законоустановения срок за оспорване.

С оглед установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима за разглеждане, като подадена от надлежна страна, засегната от действието на административния акт и депозирана в предвидения от закона срок. Разгледана по същество е неоснователна.

Оспореният акт е издаден от компетентен орган по аргумент от чл.19, ал.7 от ЗМ. Съгласно посочената норма, за целите на прилагане на чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. решения, взети без предварително заявление, се издават от началника на митницата, където са възникнали фактите и обстоятелствата, изискващи вземането на решение. Разпоредбата на чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013г. указва, че освен когато даден митнически орган действа като правораздавателен орган, разпоредбите на чл. 22, § 4, 5, 6 и 7, чл. 23, § 3 и чл. 26, 27 и 28 се прилагат и за решения, взети от митническите органи без съответното лице да е подало предварително заявление. Следователно, оспореното решение на директора на Териториална дирекция Митница С. към Агенция „Митници“ е издадено от компетентен административен орган, в пределите на неговата териториална и материалноправна компетентност, съгласно чл. 101, § 1 и чл. 29 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г., вр. чл. 19 ал 1 и чл. 15, ал. 2, т. 8 от ЗМ, вр. чл. 5, т. 39 от Регламент № 952/2013г., съобразно предоставените му

правоомощия, поради което същото е валидно.

Решението е издадено в предвидената от закона форма, при липса на съществени процесуални нарушения. Адресатът на акта е индивидуализиран по несъмнен начин и посочването на ЕОРИ номер, който представлява идентификационен номер, уникален за митническата територия на Европейския съюз, с цел използването му за митнически цели, по никакъв начин не представлява нарушение на изискването за форма. АПК изисква в административния акт да се посочва неговия адресат и това изискване е било изпълнено чрез посочване на име и адрес на адресата. Законът за гражданската регистрация урежда условията и реда за гражданската регистрация на физическите лица в Република България, която включва вписване на събитията раждане, брак и смърт в регистрите на актовете за гражданско състояние и вписване на лицата в регистъра на населението и няма отношение към издаването на процесния административен акт. Съдът намира, че в акта подробно са посочени фактическите и правни основания за неговото издаване. В хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила – такива, че ако не бяха допуснати биха довели административния орган до други фактически и респ. правни изводи. Релевантните обстоятелства са били установени в необходимия обем и с допустими доказателства и доказателствени средства. Изискванията на ЗДДС по отношение на фактурите, касаят упражняването на правото на данъчен кредит и нямат отношение към дължимостта на данъка при внос на стоки. Жалбоподателя е бил уведомен преди вземането на решението и са му съобщени мотивите, на които ще се основава решението, като му е предоставена възможност да изрази своето становище в определен срок и да сочи доказателства. Нови доказателства във връзка с платената цена не са ангажирани. На следващо място правилно е преценена доказателствената стойност на събраните доказателства. Представеният договор за покупка представлява частен диспозитивен документ и удостоверява единствено, че страните са направили изявленията, които той съдържа, но не и достоверността на направените изявления по един неподлежащ на преценка начин от митническите органи начин. Преценката на достоверността му следва да се направи на база останалия събран доказателствен материал. В тази връзка правилно е преценено, че събраните по линия на

митническото сътрудничество частни свидетелстващи документи, които удостоверяват различна цена на сделката, не само създават основателни съмнения в достоверността на декларираната от вносителя стойност на автомобила, но по същество удостоверяват друга реално платена цена. Фактурите, разписките за платена цена са частни свидетелстващи документи, които също нямат обвързваща материална доказателствена сила. Тяхната достоверност се преценява във всеки конкретен случай. Няма каквато и да било разумна причина да се счита, че при тези две групи частни документи, удостоверяващи различна цена на стоката, предмет на внос, едната, представени от жалбоподателя и другата – събрани по линия на митническото сътрудничество, достоверна е именно цената, посочена от декларатора (който чрез удостоверяването на по-ниска цена би платил по-малко митни сборове), а не цената, удостоверена в документите, събрани в хода на митническото сътрудничество, още повече износителят, за разлика от вносителя няма пряк интерес (предвид възможността да отчете по-големи приходи и да плати по-високи данъци например) да удостоверява по-висока цена на продадената от него стока от реално получената. На следващо място няма изискване кореспонденцията, водена в рамките на митническото сътрудничество да е осъществена чрез подписани с електронен подпис документи, каквито възражения прави жалбоподателя. Формализиране е допустимо, но то се прави при преценка на административните органи, не е задължително.

При така установените обстоятелства, съдът приема, че оспореното решение е съобразено с материалния закон, като основанията за този извод са следните:

Разпоредбата на чл. 140 § 1 от Регламента за изпълнение (ЕС) 2015/2447 НА КОМИСИЯТА от 24 ноември 2015 година за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета за създаване на Митнически кодекс на Съюза дава възможност на митническите органи при наличието на основателни съмнения дали декларираната договорна стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане цена по чл.70, § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета, да поискат от декларатора да предостави допълнителна информация. Ако и след предоставяне на тази допълнителна информация съмненията на митническите органи

не отпаднат, то съгласно чл. 140 § 2 от Регламента за прилагане, те могат да отхвърлят декларираната цена. Тежестта за доказване на наличието на основателни съмнения в този случай лежи върху митническите органи и е предпоставка за неприемането на декларираната митническа стойност. В Решението по дело С- 263/06, т. 52 Съдът на ЕС разяснява, че за да не изглежда намесата на администрацията непропорционална при процедурата по чл. 140, § 1 от Регламента за прилагане, то съмненията в справедливостта на декларираната митническа стойност следва да са надлежно мотивирани, а изисканата от декларатора допълнителна информация да е пряко свързана с тези съмнения и да е съобразена с възможностите му. Задължението за мотивиране на решението за стартиране на процедурата по чл. 140 от Регламента за прилагане и впоследствие на решението за корекция, произтича от общото правило на чл.22, § 6 и 7 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета, изискващо митническите органи да мотивират всяко неблагоприятно за заявителя решение. Зачитането на правото на защита представлява основен принцип на правото на Съюза, който трябва да се прилага във всеки случай, когато административен орган възнамерява да приеме акт, увреждащ лицето, към което е насочен (в този смисъл Решение от 18 декември 2008 г., Sopropre, С-349/07, т. 36). Установените в хода на митническата проверка обстоятелства са напълно достатъчни, за да формират основателни съмнения у митническите органи за достоверността на декларираната митническа стойност по смисъла на чл. 140, § 2 от Регламент (ЕС) № 2015/2447 – от една страна, а от друга да приемат цената от 10200 швейцарски франка за действително платената.

В разпоредбата на чл. 70 от Кодекса е установен общият принцип за определяне на митническата стойност въз основа на договорната стойност, т. е. въз основа на действително платената или подлежаща на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение митническата територия на Съюза. По арг. от §2 на същата разпоредба действително платената или подлежащата на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача или която купувачът е платил или трябва да плати на трета страна в полза на продавача за внасяните стоки, и

включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на внасяните стоки. Предвид значението на митническата стойност за определяне на размера на възникналите от вноса митнически задължения, МК и Регламента за изпълнение 2015/2447 за определяне на подробни правила за прилагането на някои разпоредби на Регламент (ЕС) № 952/2013 (МК) въвеждат редица правила и мерки за контрол и определяне елементите на облагане, гарантиращи както добросъвестното деклариране на относимите към вноса обстоятелства, така и установяването, обезпечаването и събирането на действителния размер на митническите задължения. Разпоредбата на чл. 48 от Регламента предвижда, че за целите на митническия контрол, митническите органи могат, след вдигане на стоките, да проверяват точността и пълнотата на информацията, подадена в митническа декларация, декларация за временно складиране, обобщена декларация за въвеждане, обобщена декларация за напускане, декларация за реекспорт или уведомление за реекспорт, както и наличието, автентичността, точността и валидността на всички придружаващи документи, и могат да проверяват счетоводната отчетност на декларатора и други видове отчетност, която се отнася до операциите с въпросните стоки или до предварителни или последващи търговски операции, включващи тези стоки. В конкретния случай, процесната МД е била предмет на последващ контрол, относно верността на данните за реално платената цена за автомобила, посочен в същата, релевантна за определяне на митническата му стойност, съответно и за дължимите публични държавни вземания - мито и ДДС, по реда на чл.48 от МК във вр. чл.84 от ЗМ. В хода на проверката административният орган е изложил съображения за възникнали основателни съмнения относно действителната цена на стоката, и в следствие е издал процесното решение, с което е процедирал за досъбиране вносно мито и ДДС на база новоопределената митническа стойност на внесеня автомобил. В случая мотивите на органа и процедирането в контекста на основателни съмнения във връзка с

декларираната договорна стойност по чл. 140 от Регламент за изпълнение (ЕС) № 2015/2447 на процесния автомобил е извършено на база годни доказателствени източници, които да легитимират релевантните за доказване факти, на които митническата администрация се позовава.

С оглед гореизложеното съдът намира, че като не е приел декларираната договорна стойност на процесната стока и е определил нова такава на база събраните в рамките на митническото сътрудничество доказателства и респ. е определил допълнително задължения за митни сборове – главници и лихви в посочените в решението размери, директорът на ТД Митница С. към Агенция „Митници“ е постановил законосъобразен административен акт. Жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли.

Предвид изхода на делото следва да се постави на обсъждане претенцията за разноси на ответника по жалбата. Претенцията за заплащане на разноси за юрисконсултско възнаграждение от страна на ответника е основателна, предвид нормата на чл. 143, ал. 3 от АПК. Съгласно чл. 37, ал.1 от ЗПП, към който препраща чл. 143, ал. 3 от АПК относно определянето на размера, заплащането на правната помощ е съобразно вида и количеството на извършената дейност и се определя в наредба на Министерския съвет по предложение на НБПП. На основание чл. 24, ал. 1 от Наредбата за заплащането на правната помощ и с оглед обстоятелството, че по делото са проведени няколко заседания, като съобрази липсата на фактическа сложност на делото, възнаграждението за ответника следва да бъде определено в размер на 150лв.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 от АПК, АССГ, 15-ти състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. Н. В. от [населено място], [жк], [жилищен адрес]08, срещу решение № РЗМ-5800-1478/32-353710/ 18.10.2022г. на

директора на Териториална дирекция Митница С. към Агенция „Митници“.

ОСЪЖДА Н. Н. В. от [населено място], [жк], [жилищен адрес]08, да плати на ТД Митница С. при Агенция „Митници“ разноси по делото в размер на 150лв.

РЕШЕНИЕТО може да се обжалва пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му.

СЪДИЯ: